

ת"פ 6458/08 - מ.י. פרקליטות מחוז ירושלים נגד דוד דהן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 6458/08 מ.י. פרקליטות מחוז ירושלים נ' דהן
ת"פ 6692/08 מ.י. לשכת תביעות ירושלים (פלילי) נ'
דהן

בפני כב' השופט שמואל הרבסט
בעניין: מ.י. פרקליטות מחוז ירושלים

המאשימה

נגד

דוד דהן

הנאשם

גזר דין

הרקע והסדר הטיעון

הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות סחיטה באיומים ותקיפה סתם. הנאשם אף צירף שני תיקים נוספים, הודה והורשע בעובדות כתבי האישום בתיק המצורף **בת.פ. 6692/08** בעבירות תקיפה סתם ואיומים, וכן בתיק המצורף **ת.פ. 11456-08-11** בעבירת איומים.

שלושת כתבי האישום מגוללים אירועים אלימים שהתרחשו על רקע סכסוך אזרחי שבו היה מעורב הנאשם יחד עם מר יוסף רייכמן ביחס לנכס נדל"ן ברחוב דוד המלך 4 בירושלים (להלן - הנכס). חברת אי.פ.סי ירושלים בע"מ, שבבעלות רייכמן (להלן - החברה), רכשה את הנכס במסגרת פרויקט היזמות של מלון וולדורף אסטוריה, השוכן בפינת הרחובות אגרון ודוד המלך. על רקע טענותיו של הנאשם לזכויות בנכס התנהלו בינו לבין החברה שבבעלות רייכמן הליכים משפטיים, שבמסגרתם ובקשר אליהם נעברו העבירות שבהן הורשע הנאשם בתיקים שלפנינו, הכל כמפורט להלן:

על-פי עובדות כתב האישום **בת"פ 6458/08** הגיעו הנאשם והחברה להסכם בחודש אוקטובר 2007, לפיו הנאשם יפנה את הנכס תמורת תשלום סכום כסף. לאחר שהסכום שולם לו, דרש הנאשם תשלום נוסף עבור פינוי הנכס. דרישתו של הנאשם לא נענתה, והחברה המשיכה בהליכי הפינוי כנגד הנאשם. במועדים שונים בין חודש פברואר לאפריל 2008, בעיצומו של הליך הפינוי, נקט הנאשם בדרך אלימה כלפי רייכמן, כלפי עורך דינו וכלפי מנהלת משרדו, הכל כדי להניעם לגרום לחברה לשלם לו את סכום הכסף שדרש תמורת הפינוי מהנכס.

המדובר בארבעה אירועים כפי שיפורטו להלן:

(א) בסוף חודש פברואר 2008, לאחר דיון בבית המשפט בעניין פינוי של הנכס, שבו השתתפו רייכמן והנאשם, פנה האחרון אל רייכמן כשבידו חפץ וכשהוא מצביע אל עבר צווארו ושואלו: **"איפה אתה רוצה את**

עמוד 1

החפץ?";

(ב) ביום 7.4.2008, בסמוך לשעה 13:15, ברחוב דיסקין בירושלים, בעת שעו"ד ירדני, שייצג את החברה בהליך הפינוי כנגד הנאשם, היה בדרך למשרדו, הגיח הנאשם לפתע לכיוונו ואמר לעברו: "**אתה רואה שאני אחריך; אני לא אעזוב אותך; אני צריך את הכסף שלי; אתה תגרום לזה שרייכמן ישלם לי; התחלתי לעבוד בבית קברות; אני יודע מי זאת אשתך ומי זה הילד שלך. אתה לא תגור יותר בבית זית, אתה תגור במקום אחר. אני אחריך. אני לא אעזוב אותך**".

(ג) בתחילת חודש אפריל, ולא יאוחר מיום 13.4.2008, פגש הנאשם את עו"ד ירדני באקראי וביצע כלפיו תנועה של שליפת אקדח;

(ד) ביום 13.4.2008, בסמוך לשעה 10:30, נכנס הנאשם למשרדי החברה ברח' דיסקין 48 בכדי לפגוש את רייכמן ואדם אחר בשם אברהם. לשאלות שנשאל בידי מנהלת המשרד, גב' שרה פשגוס (להלן - פשגוס), על אודות מטרת הביקור השיב הנאשם, כי הוא רוצה שיביאו לו את הכסף שלו. הנאשם קרא לפשגוס "**זונה**" לאחר שסירבה להזדהות לפניו, והמשיך בדרכו אל משרדו של רייכמן, תוך שהוא מנסה להיכנס בכוח אל המשרד. כאשר סגרה פשגוס את הדלת בפניו של הנאשם, ירק הנאשם בפניה של פשגוס.

על-פי עובדות כתב האישום **בת"פ 6692/08** התנהל דיון בבית המשפט לעניינים מקומיים בעניינו של הנכס, שבו נכחו הנאשם ועו"ד ירדני. עובר לדיון בעת ההמתה לתחילתו, במהלכו של הדיון, ולאחר סיומו של אותו דיון, קילל הנאשם את עו"ד ירדני תוך השמעת איומים וניבולי פה, כשבשיאו של האירוע יריקה בפניו של עו"ד ירדני.

על-פי עובדות כתב האישום **בת"פ 11456-08-11**, פגש הנאשם במר רייכמן, ואמר "תגיד איפה אתה רוצה את הכדור אתה מתעסק איתי", והכל מתוך כוונה להפחידו או להקניטו.

בתחילתה של ישיבת ההוכחות, ביום 26.6.2013, הודה הנאשם במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתבי האישום כמתואר לעיל, והורשע בגין.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה, עו"ד ש. מלול, הדגיש בטיעונו את חומרת האירועים שבהם הורשע הנאשם וריבויים תוך מתן דגש לשש עשרה (16) הרשעותיו הקודמות של הנאשם, החל משנת 1971 ועד שנת 2012.

לטענתו, מתחם העונש ההולם ביחס לכלל העבירות שבהן הורשע הנאשם נע בין **שנת מאסר לשלוש שנות מאסר**, ובהתחשב במספר האירועים וחומרתם וכן בעברו של הנאשם, הרי שהעונש הראוי במקרה זה מצוי במרכז של המתחם ההולם וצריך שלא יפחת מ-24 חודשי מאסר, כפי שצוין לעיל.

ב"כ הנאשם, עו"ד מיכאל עירוני, ציין בטיעונו את הנסיבות הקשות שבהן נעברו העבירות, שהיו על רקע הליכי הפינוי של הנאשם מהנכס ששימש קורת גג לו ולמשפחתו, על ההשלכות הקשות הכרוכות בהליכים אלה על עתידו של הנאשם ושל משפחתו. הסכסוך האזרחי הסתיים מזמן, הנאשם הודה באשמה וחסך מזמנו של בית המשפט. על רקע כל אלה, עתר להסתפק בעונש המומלץ על ידי שירות המבחן והמותאם למצבו של הנאשם ולתנאיה המיוחדים של משפחתו

ותחלואיה.

הנאשם בדברו האחרון, הביע חרטה על מעשיו וביקש את רחמי בית המשפט.

דין והכרעה - מתחם הענישה ההולם

שלושת כתבי האישום מגוללים מסכת מעשי אלימות שהתרחשו על רקע הליכי הפינוי שבהם היו מעורבים המתלוננים כנגד הנאשם, ולכן יש לראות בהם אירוע אחד לעניין סעיף 40 יג לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

הנאשם ביצע עבירות איומים, סחיטה באיומים ושתי עבירות של תקיפה סתם, כשלעבירה של סחיטה באיומים נקבע בחוק עונש מקסימלי בן שבע שנות מאסר. רמת הענישה המחמירה שנקבעה בגין עבירות אלימות בחוק העונשין נועדה להגן על שלמות הנפש והגוף של אדם ועל בטחונו האישי, שהם ערכים חשובים ומהותיים.

בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות בשני כתבי האישום מעלה כי מידת הפגיעה בערך המוגן בכל הנוגע לעבירות איומים וסחיטה באיומים עמד על הרף הגבוה שלהן. הנאשם ניסה לפתור את הסכסוך האזרחי עם החברה שבבעלות המתלונן בדרך אלימה שכללה איומים ושימוש בכוח, ולשם כך ניסה להטיל אימה על כל מי שנקרה בדרכו כדי להשיג את מבוקשו מהחברה.

במשך תקופה ארוכה, אשר במהלכה התנהלו הליכים משפטיים בין הנאשם לבין החברה, איים הנאשם בהזדמנויות שונות על בעלי החברה, על עורך-דינה ואף על מנהלת המשרד של החברה באיומים שכללו ניבולי פה וגידופים קשים, מבלי שקדמו להם פרובוקציות או התגרות מנגד. במרבית המקרים קדם לאיומים תכנון מוקדם שכלל מעקב והתחקות אחר עורך דין ירדני, שיחת טלפון יזומה עם האחרון והתפרצות למשרדי החברה, שכללה אף שימוש בכוח. כל אלה מצביעים על דפוס אלים בהתנהלותו של הנאשם. יחד עם זאת, וככל שמדובר בעבירות תקיפה סתם, הפגיעה בערך המוגן הייתה **ברף הנמוך**.

יש להביא במכלול השיקולים את מהותו הייחודית של הסכסוך נשוא העבירות. אין מדובר בסחיטה באיומים "קלאסית" שבבסיסה מניע עברייני "מאורגן", אלא סכסוך ארוך טווח ורב משקעים שהוא אזרחי במהותו. הפסיקה שהוגשה לי על ידי המאשימה עוסקת בסחיטה "קלאסית", ועל כן הרלבנטיות שלה למקרה דנן היא חלקית ביותר.

סבורני, כי מתחם העונש ההולם בנסיבותיו המיוחדות של המקרה שלפנינו, ובהתחשב בערך החברתי שנפגע ובמדיניות הענישה הנוהגת, צריך לנוע בין **מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל לתקופה של מספר חודשים**.

עד כאן ה"מעשה", ומכאן ואילך - ה"עושה".

העונש המתאים

בגזירת העונש המתאים לנאשם בתוך המתחם, התחשבתי בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, שניתן להתחשב בהן לפי סעיף 40 יא לחוק העונשין:

הנאשם הוא בן 56 שנים, ומובן הדבר כי עונש מאחורי סורג ובריה יפגע בו ובמשפחתו, המונה גם את ילדיו. **תסקיר שירות המבחן** מלמדנו כי הנאשם חי כיום בבדידות, ללא מסגרת זוגית תומכת, והוא נוטל תרופות הרגעה על בסיס קבוע. לפני כארבע שנים עבר הנאשם אירוע לב ונותח בעקבותיו, ומאז מצבו התפקודי והבריאותי לקוי.

עוד מציינת קצינת המבחן כי, הנאשם מבין את משמעותה הפלילית של התנהגותו, אך הוא ממוקד בהיותו "קרוב לכוחות גדולים ממנו", ועל כן הוא מתקשה לראות את האחר ולקחת בחשבון את השלכת מעשיו.

יש לציין עוד, את מצבה הרפואי והעגום של משפחת הנאשם. בתו ואשתו של הנאשם חולות במחלות כרוניות וממאירות ומסמכים בעניין זה הוגשו ונסרקו לתיק בית המשפט.

הנאשם אף הודה וחסך את הצורך בניהול המשפט עד תומו. אין גם להתעלם מכך שמאז ביצוע העבירות חלפו כחמש שנים, ומאז לא עבר הנאשם עבירת אלימות נוספת כלפי המתלוננים או כלפי אדם אחר. על אף עברו הפלילי של הנאשם, יש לציין כי בשנים האחרונות לא נפתחו בעניינו תיקים נוספים או חדשים ועבירתו האחרונה נעברה בשנת 2004. הנאשם אף הביע נכונות ורצון לרצות תקופה של שירות לתועלת הציבור, וזאת לאחר חוויה חיובית שעבר בעת ריצוי עונש דומה בתיק אחר. כמו כן, יש להביא בחשבון השיקולים את העובדה כי זמן רב חלף מעת ביצוע העבירות, עד כדי שהנאשם מודל שנת 2008 אינו דומה לנאשם מודל שנת 2014. השיהוי והתמשכות ההליכים, בחלקם, רובצים גם לפתחו של הנאשם ועל כן ההתחשבות בגורם זה תהא חלקית.

על כל אלו, יש להוסיף את העובדה כי הנאשם שהה במעצר מלא תקופה של כ- 37 ימים, וכן שהה במעצר בית מלא מזה כשישה חודשים באיזוק אלקטרוני, וכן שמונה חודשי מעצר בית חלקי עניין שיש בו כדי לרכך את עונשו ולהשפיע על מיקומו במתחם הענישה ההולם.

נסיבות ביצוע העבירה יחד עם נסיבותיו האישיות של הנאשם ממקמות את הנאשם בחלקו **המרכזי-תחתון** של מתחם הענישה ההולם, אך מצבו הבריאותי והריכוך היחסי שבאישיותו הנובע מגילו ומבעיותיו הבריאותיות כפי שצוינו לעיל ממעיטים במשהו מגזירת עונשו.

אשר על כן, ולאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. **שלוש מאות (300) שעות שרות לתועלת הציבור על פי תכנית שערך שירות המבחן ובכפוף לה. ריצוי עבודות השירות יחל לא לפני 1.10.14.**
2. **שמונה (8) חודשי מאסר אשר לא ירצו אלא אם יעבור הנאשם על כל עבירת אלימות, לרבות**

איומים, תוך שלוש שנים מיום מתן גזר הדין.

3. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 5,000 ש"ח שלא לעבור על העבירות בהן הורשע תוך שנתיים מהיום. לא יחתום הנאשם- ייאסר למשך 45 יום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט"ו תמוז תשע"ד, 13 יולי 2014, בנוכחות הנאשם ובאי כוח הצדדים.